

1

Tomášek

ZPRÁVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*„Když člověk naslouchá svému Pánu a odpovídá mu, do stvoření se vrací krása.
Rodí se nový svět, takový, jaký Bůh zamýšlel už na počátku.“*

P. Silvano Fausti (+2015)

Úvodní slovo

Milí farníci,

doufám, že jste o dovolených pomohli k obnově původní krásy světa (viz motto), možná modlitbou, možná jste k obnově stvoření přispěli i vlastníma rukama... Pokud ne, otvírá se před námi další šance. ☺ Uvnitř čísla najdete různá svědectví o tom, jak někteří z nás prožívali prázdniny, z důvodu omezeného rozsahu našeho zpravodaje nedokážeme zveřejnit vše; kéž vás to čtení povzbudí.

Podzim přináší pár novinek, především už zde nenajdete otce Martina, který po čtyřech letech postoupil na další působiště, ale setkáte se zde se „stavitelem chrámu“ otcem Pavlem Hovězem, kterému naše město vděčí za novou dominantu. Věřím, že léta strávená na předchozím působišti byla nejen náročná, ale i krásná. Jeho obětavé dlouholeté nasazení ocenil i otec biskup Vojtěch, který mu „na odchodnou“ z Lesné udělil medaili sv. Cyrila a Metoděje. Otce Pavle, vítěj (redakce Tomáška Tě jistě ještě podrobně „vyzpovídá“).

Dále chci doufat, že letos už žádná opatření neochromí náš společenský ani duchovní a církevní život. Některé informace jsou už definitivní, u jiných ještě čekáme na upřesnění. Čtěte, prosím, dále.

Do nového školního roku žehnám žákům, studentům i učitelům a vůbec všem, kteří se podílejí na tom, aby školy dobře plnily svůj úkol.

Děkuji Vám a přeji vše dobré.

Váš farář Jan Mráz

Informace

- **Mše sv. pro děti** budou vždy v úterý od 17.30 hodin. Od 16.30 probíhá **nácvik dětské scholy**.
- Od neděle 19. září při mši sv. v 9 hodin opět probíhají **katecheze** pro předškolní a mladší školní děti. Scházíme se **na začátku mše** v sakristii. Všechny srdečně zveme.
- **Farní kavárna** je vám otevřena vždy v neděli po latinské a „deváté“ mši svaté, tedy cca od 9 do 11.30 v prvním patře fary Lidická 6. Pro zajištění chodu prosíme pravidelné návštěvníky a skupiny, aby se napsali do rozpisu služeb.
- **Biřmovanci a dospělí zájemci o křest** se mohou hlásit v září, setkání začnou v říjnu.

- **Výuka náboženství.** Děti přihlašujte během měsíce září. Výuka začne od měsíce října, podrobnosti zveřejníme, až budeme znát aspoň přibližně počet přihlášených dětí a po domluvě ve školách (pokud bude dost dětí k vytvoření skupinky); výuka bude i na faře.

- **Příprava na první svaté přijímání.** Letošní příprava nebyla vzhledem k pandemickým opatřením ani zahájena, děti, které jste chtěli přihlásit letos, můžete přihlásit v příštím roce. Zahájení přípravy plánujeme na leden 2022 a první svaté přijímání na neděli Božího milosrdenství, 24. dubna 2022 při mši sv. v 9 hodin (první svátost smíření den předtím).

- **Přípravy snoubenců.** Kurzy příprav na manželství začnou v polovině října (19. 10.). Jedná se o 6 setkání, čtyři s duchovními a dvě s manžely. Podílíme se na nich spolu s jakubskou farností, kde také na faře probíhají setkání vždy v pondělí od 19 hodin.

- **Nemocní.** Věřící, kteří nemohou z důvodu zdravotního stavu navštěvovat bohoslužby nám sice „sešli z očí“, avšak nechceme, aby sešli také z mysli. Pokud víte o někom, kdo je nemocný, nebo z jiného vážného důvodu nemůže pravidelně přicházet na bohoslužby a stál by o návštěvu kněze nebo jáhna, dejte nám o něm

prosím vědět, budeme se jej snažit alespoň jednou v měsíci, obvykle ve dnech kolem prvního pátku, navštívit. Sváté přijímání mohou nemocným donášet i pověření laici.

- Maminky, které by se rády zapojily do našeho farního **společenství Modliteb matek**, můžou kdykoliv kontaktovat Veroniku Papouškovou (veverunka@gmail.com) nebo o. Jana Pattyho Pavlíčka. Scházíme se každých 14 dní v pátek dopoledne od 10 hodin na faře na Lidické 6. Nejbližší setkání se uskuteční v pátek 24. 9.

- **Farní výlet** pro rodiny s malými dětmi pořádá společenství Modliteb matek. Proběhne **v sobotu 2. 10.** Trasa bude krátká (do 10 km) a přizpůsobená dětem. Cestou si zahrajeme hry a bude dost prostoru i na společné poznávání a modlitbu. Bližší informace budou brzy k dispozici na nástěnkách a v ohláškách.

- **Skautský dívčí oddíl Severky** nabírá nové členky od první třídy. V případě zájmu pište na e-mail severky@gmail.com.

- **Kurz Alfa** bude probíhat u jezuitů od 30. 9. 2021. Více informací na <http://brno.alfakurzy.cz/>

V naší farnosti plánujeme zahájení kurzu počátkem příštího roku.

- **Na cestě k zaměstnání** je projekt, který pod záštitou Diecézní charity Brno a s finanční podporou z evropských fondů realizuje Centrum pro sociálně znevýhodněné (CELSUZ). V současné době přijímáme nové zájemce, proto se na nás neváhejte obrátit. Bližší informace naleznete na webu <https://celsuz.cz/na-cestech-k-zamestnani/>.

- **Koláč pro hospic** je sbírka, kterou pořádá Diecézní charita Brno ve středu 6. října 2021. Cílem této tradiční akce je podpořit nevládně nemocné a umírající, kteří využívají služeb hospicové péče. Více na www.kolacprohospic.cz.

Komunita Emmanuel

Komunita Emmanuel pořádá ve dnech **15. až 17. října 2021** ve Fryštáku „Víkend pro rodiny s malými dětmi“. Akce je určena pro rodiny s dětmi do 12 let.

Ve dnech **23. až 24. října 2021** proběhne víkend pro ty, co spolu chodí, myslí to se svým vztahem vážně a přemýšlejí o manželství „Chodíme spolu a co dál?“

Na akce jste srdečně zváni. Více informací najdete na: www.emmanuel.cz, 739 389 175.

o.Václav Razik

vzpomínka na kněze naší farnosti

Před sto lety, 10. září 1921, se narodil Václav Razik. V kostele svatého Tomáše byl pokřtěn 24. září 1921 jménem Václav Marie Stanislav Roman. Kněžské svěcení přijal na dómě v Brně 29. července 1945, primiční mši svatou sloužil 5. srpna 1945 v kostele svatého Tomáše a stal se zde kaplanem. Z rozhodnutí pana biskupa ThDr. Karla Skoupého, pro lepší práci s mládeží a sportovně-duchovní aktivity mladého kněze, byl pověřen založením chlapeckého skautského oddílu při farnosti sv. Tomáše. Stalo se tak 13. ledna 1946. V tomto kostele a následně

v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie na ulici Křenové v Brně byl kaplanem do července 1951, kdy byl zatčen a odsouzen k 18 roků vězení. Po návratu z vězení pracoval jako dělník ve Vodohospodářských stavbách v Brně. Od 15. května 1967 nastupuje pastorační práci jako farář v Biskupicích, okr. Třebíč. Od 1. ledna 1969 byl ustanoven kaplanem v kostele svatého Tomáše v Brně a na přání pana biskupa Karla Skoupého působil u jezuitů jako kaplan pro mládež a studenty. V září 1970 mu pohrozil církevní tajemník odnětím státního souhlasu a současně navrhl alternativní řešení – přeložení mimo Brno. Od 15. listopadu 1970 byl ustanoven administrátorem v Rousínově. Od 1. dubna 1973 byl opět přeložen a stává se administrátorem farnosti Domamil v okrese Třebíč. Zemřel 6. prosince 1984 v nemocnici v Třebíči. Pohřeb z kostela svatého Tomáše byl 13. prosince 1984, pohřben je v rodinném hrobě na Ústředním hřbitově.

Vzpomínky malého dítěte, Stanislavy Bartoňové, rozené Cikhartové : „Jeho maminka Štěpánka byla moje křestní kmotřenka, a protože jsme bydleli v jednom domě, pouze o poschodí níž, jakmile jsem byla schopna vyběhnout po schodech a zazvonit, směla jsem ji navštěvovat, a tak jsem

potkávala i syna Václava, bohoslovce. V době války kmotřenka také zvala děti z domu k modlitbě za mír. Říkávala, že Pán Bůh vyslyší děti, protože jsou nevinné. Velká slavnost pro náš dům byla primice P. Václava. Zúčastnili se jí téměř všichni obyvatelé v chrámu sv. Tomáše. Družičky, průvod a cesta po silnici až do kostela. Také jsem byla za družičku a nesla kytičku se dvěma stuhami, které držely jiné dvě holčičky. Rádost v již osvobozené vlasti byla veliká. Oběd a následné odpoledne jsme prožili v klášteře u sester Mariánek (dnes dům komunity Emanuel na Lidické ulici). Když jsem začala od září 1945 chodit do školy, učila mě maminka před svátkem sv. Václava, kdy měl jmeniny Václav, veršovaná přání. Já s kytičkou celá rozechvělá jsem chodívala gratulovat. Zvláštní pozornosti se těší vzpomínka na svátek sv. Mikuláše. Václav chodíval jako Mikuláš a byl opravdu skvělý. Ovšem, tenkrát jsme to my, děti, nevěděly. Přicházel k nám důstojný biskup Mikuláš v čistě bílé nažehlené albě, v červeném ornátu, s biskupskou mitrou, bílých rukavičkách, na ruce zlatý prsten s červeným kamenem a s dřevěnou vyřezávanou biskupskou berlou. Maskován byl pouze vatovým obočím a vousem. Žádal po dětech modlitbu, vlídně k nim promlouval a nakonec obdaroval. Když

jsem potom zjistila určitou podobnost s Václavem a dospěla k názoru, že je to on, nic nebránilo prožít mikulášskou návštěvu se zatajeným dechem stejně jako dříve. S takovou důstojností P. Václav světce reprezentoval. Pro mne pak po létech datum úmrtí 6. 12. nebylo náhodné, a to jsem ani nevěděla, že byl tajně vysvěceným biskupem.“

„Někdy stačí tak málo,“ říká PhDr. Radomír Malý. „Velká doživotní přátelství jsou velmi často plodem jediného okamžiku, stačí jen pár slov. Blízké duše se čímsi zvláštním přitahují, aniž k tomu potřebují množství vět. Přesně tak tomu bylo v mém případě a P. Václavem Razíkem. Já byl v posledním ročníku studia historie na Filozofické fakultě brněnské univerzity, seděl jsem přede mší sv. v lavici u jezuitů a modlil se. Otec právě vycházel ze zpovědnice a šel kolem mne. Svoji otázkou: *Umíte ministrovat?*, se kterou ke mně přistoupil, téměř obrátil můj život naruby. Přisvědčil jsem, vzal mě do sakristie – a tak všechno začalo. Byl více než přítelem, disponoval zvláštním darem skloubit duchovní vedení mladých lidí ve zpovědnici i mimo ni s porozuměním pro zmatky a nejistoty, kterými jsme tenkrát procházeli. V roce 1970 zorganizoval s předsedou JZD v Jiříkovicích u Nového Města na Moravě pro nás mladé žňovou

brigádu spojenou s exerciciemi. Na podzim téhož roku byly zakázány studentské mše. Otce přeložili z Brna do Rousínova – nepobyl tam dlouho. Časté návštěvy mladých z Brna byly solí v očích církevnímu tajemníkovi. Přeložili ho do Domamile v okrese Třebíč. Jezdil jsem za ním často sám i později s rodinou. Díky zповědím u něj jsem našel své místo, objevil to, co Pán po mně tenkrát žádal: aktivitu v katolickém ilegálním tisku, tzv. samizdatu, a přednáškovou činnost po bytech. V tom jsem úzce spolupracoval s bratrem otce Václava Mečislavem, právníkem a rovněž vězněm 50. let.“

*Z promluvy P. ThDr. Vladimíra Nováčka při pohřební mši svaté otce Václava Razika: „Boží slovo, ozařuje veliké tajemství naší tělesné smrti a přechodu z tohoto času do věčnosti. Vzpomínka, ozářená Božím slovem ze setkání s jeho maminkou. Vzpomínala zvláště na svátost smíření. Říkala: *Poznám hned, kdy náš Vašík byl u zповědi. To přijde celý rozzářený a plný radosti.* Je to svědectví, že svátost usmíření je velikonoční svátost opravdové hluboké radosti, pokoje a síly Ducha. Velmi jsem si vážil a sám byl povzbuzený jeho vnitřní upřímností, opravdovostí a vírou, která se přelévala do denního života láskou. Od svého kněžského svěcení v roce 1945 se zasvětil vědomě*

a dobrovolně následování Krista ukřižovaného. Každý máme svůj kříž, který má svou tvářnost. Václav měl současně veliké umění, které je opravdu šťastné – ten svůj kříž denně proměňovat, stále se učil a v tomto umění rostl. Tak Pán Ježíš čistí a tříbí své následovníky. A kdo je mu blíže než kněz? Kéž všichni porozumíme a lépe si uvědomíme tajemství, těžké a požehnané, tajemství pšeničného zrna. Víra, kterou máme společně od křtu, a kterou otec Václav živil slovem Božím a svátostmi, kéž je v nás ve všech živá, jako jasný plamen, ať roste a osvětluje náš denní život. Je to nesmírný Boží dar, v této a v každé době. Ať jsou naše rodiny upřímně oddané Kristu, kde by děti rostly v prostředí, kde může vyrůst takové ovoce, takový květ.“

Použité texty jsou převzaty z publikace „Vzpomínky na otce Václava Razika“, vydané v roce 2009

V pátek 10. září 2021 v 7 hodin ráno byla v našem kostele sloužena mše svatá za kněze a biskupa „podzemní“ církve P. Václava Razika.

Františka Doležalová

Poznámka redakce:

Vzpomínky PhDr. Ivana Kanií na o. Razika jsou na farní vývěsce.

Z farní charity

Milí čtenáři Tomáška!

Setkáváme se po prázdninách na stránkách farního časopisu a s nadějí očekáváme další školní rok prožitý s Pánem. Na úvod pár informací o darech, které jsme mohli díky vaší štědrosti poskytnout. Ještě před prázdninami jsme odevzdali Charitě Služby Brno peníze na tento účel:

Domácí hospic	3 000 Kč
---------------	----------

Na přelomu června a července jsme vás žádali o příspěvní na vesnice postižené tornádem na jižní Moravě a prostřednictvím Charity jsme přispěli částkou 12 000 Kč.

Další prostředky jsme odeslali na začátku září těmto organizacím:

LL - likvidace lepry	6 000 Kč
Světlo pro svět – prevence a léčba slepoty, podpora osob s postižením v rozvojových zemích	6 000 Kč

Věříme, že v nadcházejících měsících se budeme moci bez omezení setkávat na bohoslužbách v našem kostele i při dalších společných aktivitách.

Děkujeme za vaši podporu a vyprošujeme vám Boží ochranu a pomoc.

Dobrovolníci farní charity

Tardigrada

skautský oddíl u sv. Tomáše

Hledáte pro své dítě skupinu vrstevníků anebo jste ve farnosti úplně poprvé a byli byste rádi, aby se vaše dítě necítilo u nás samo? Jsme skauti, skupina kamarádů, kteří společně rádi tráví čas, hrají všemožné hry, učí se novým dovednostem a hodnotám. Nabízíme dobrou příležitost se pobavit, dlouholetá přátelství a možnost získání spousty praktických dovedností do života. Rádi mezi sebe přijímáme další.

Věnujeme se výchově kluků od první třídy až zhruba do šestnácti let. Blíže jsme rozdělení na dvě věkové kategorie, takže kluci se vídají hlavně se svými vrstevníky. Potkáváme se zpravidla jednou týdně v naší klubovně na faře a jednou měsíčně na výletech nebo víkendových akcích s pobytem. S oblibou vyrážíme z města do přírody a jednou ročně jezdíme na letní dvoutýdenní tábor na námi spravované tábořiště na Vysočině.

Pokud vás předchozí odstavce oslovily a zvažujete přihlášení, nebo máte nějaký dotaz, nebojte se nás kontaktovat. Za celé skautské vedení Tomáš Konzal (tomas.konzal@seznam.cz) a Daniel Bureš (buressdula@centrum.cz).

Tomáš Zaida Konzal

Severky

tábor skautek

Skautky letos poprvé jely na tábořiště nedaleko Lučice. Celým táborem nás provázela kniha Saeculum a její napínavý příběh plný nečekaných zvrátů. Během tábora jsme se na den ocitly v Mexiku, staly se členy elitních vojenských jednotek, našly mezi námi novou Miss Severku, chodily se koupat k rybníku nebo vyráběly vaky. Též jsme se jednu neděli vydaly za kluky do Lučice na společnou mši, hry i výbornou večeři.

Na táboře se nám líbilo tolik, že se nám skoro nechtělo odjíždět.

Tereza Lien Halámková

Severky

tábor světlušek

Letos na tábor do Milkova vyrazilo 13 světlušek s vedoucími, a ačkoliv předpověď počasí na začátku tábora nebyla příznivá, nakonec nám skoro celou dobu svítilo sluníčko. Holky měly možnost prožít dobrodružnou cestu s trpaslíky, čarodějem Gandalfem a Bilbo Pytlíkem za ztraceným domovem trpaslíků. Skupinky byly pojmenovány podle tří trpaslíků: Balin, Kili a Ori. Kromě akčních her, čtení a zpívání, holky vyráběly mýdla a masky, které pak využily při

večerním programu s názvem: Benátská noc. Také nás navštívily bývalé vedoucí Leo a Bambi, či v neděli Patty, který nám sloužil mši svatou. Letošní tábor byl velice vydařený a už se těšíme na další rok.

Karolína Chin Blahová

Jak vycvičit draka

Lučice 24. – 31. 7. 2021

Sedmý ročník našeho rodinného tábora se nesl v tradičním duchu i sestavě, ke které se letos přidala malá Dorotka Kašpárková se svými rodiči. A tak jsme opět pokryli všechny věkové kategorie od batolat až po školáky. Ti nám letos vydatně pomáhali jak s programem, tak s celým tématem tábora. Tentokrát jsme se k velké radosti všech dětí stali cvičiteli draků a celý týden nás provázely nelehké úkoly, které vedly k jasnému cíli – ochočit nepoddajné draky a objevit s jejich pomocí ukrytý poklad.

Cesta k němu ale nebyla vůbec snadná! Děti se během tábora naučily mnoho nových dovedností v Drakoškole, vyrobily si krásná táborová trička, natrénovaly boj se štíty a sekerami, naučily se rozpoznávat jednotlivé druhy draků a vyrobily si chutný rybí oběd. Kromě toho nás

čekala stezka odvahy přes tajuplný les, naučili jsme se základy dračího tance a podnikli několik výprav do blízkého okolí. Naštěstí nás celý týden doprovázel také hodný Bezzubka, s jehož vydatnou pomocí jsme se nakonec dostali až k Dračímu pokladu.

Nedělní cestu do kostela nám ušetřil Patty, který sice s antibiotiky a po deštěm rozmáčené cestě dorazil až na tábořiště a odsloužil krásnou mši svatou s akčním kázáním. A svou návštěvou nás během týdne poctilo hned několik dalších kamarádů z řad farníků. Poslední větu si (bohužel) můžu směle půjčit ze svého loňského článku v Tomáškově: „Nezbývá než doufat, že naše táboření neohrozí příští rok žádná pandemie, a to ani ta kůrovcová.“ Ta první nám snad už nezabrání ani v návštěvě kostela. Zato ta druhá se k tábořišti nebezpečně blíží. Tak raději trochu optimismu na závěr – řady táborníků se nám opět rozšiřují, čímž vítáme na světě Šimona Moravce, který jistě nebude jediným přírůstkem! ☺

Veronika Veverka Papoušková

Voda - Sázava 2021

Naše každoroční poznávání přírody i jinak, než jen z monitorů a mobilních telefonů, začalo ve Zručí nad Sázavou. Prvním úkolem vodáckého dobrodružství bylo postavit stany. Téměř všem se to úspěšně dařilo. Při čekání na příjezd lodí si

šli rodiče povídat ke stolu a mladiství hrát fotbal, pouze tma je dokázala odtrhnout od míče. Celý večer byl zpestřen „příjemnými“ chvalo zpěvy kozího mečení.

Následující den, jsme se po sbalení stanů naskládali do lodí a s úsměvem a nadšením vypluli vpřed. To jsme ovšem ještě nevěděli, co nás čeká. Co se zprvu jevilo jako nádherný a klidný

den, se pro jednu z vodaček změnilo během lusknutím prstu. Utopený telefon se hledal necelých 15 minut a s dobrým koncem se hledající připojili zpět ke zbývajícím skupině. Po pár jezech a výtečném obědě, jsme úspěšně dorazili do kempu U kouzelníka v Kácově, kde jsme se utábořili a pro naše překvapení, stany byly postaveny v rekordním čase. Čtvrteční večer na vodě probíhal poklidně. Hrály se stolní hry, popíjela se limonáda a vše doprovázel hlasitý smích. Novinkou oproti předchozí noci bylo usínání za bouřky a deště.

Třetího dne se domlouvala rada zkušených, jak pokračovat dál, z důvodu stále probíhajícího deště. Počasí si z nás dělalo šprt'ouchlata a bylo zase slunečno, to ovšem znamenalo vyrazit dál. Po obědě se znovu spustil silný a prudký déšť, ale ten nás nezastavil. Vybral si sice své oběti a pár jedinců má modřiny velikosti cukety, nicméně celá posádka ve zdraví přežila. Po několika málo nepříjemnostech jsme se konečně dostavili do posledního kempu v Českém Šternberku, kde na nás čekal vzácný host Otec Patty. Bahnitá skluzavka, kterou si tak kreativně vytvořili nejmladší, je dokázala zabavit na velice dlouhou dobu. My ostatní jsme neměli takovou odvahu je následovat a jen jsme je

s úsměvem pozorovali. Závěrečný večer byl prožit zpěvem u ohně, odvetou v karetních hrách a tlacháním o různých zážitcích.

Ranní nasedání do lodí už nebylo tak veselé, jako předešlé dny, ale i přesto jsme se po pár kilometrech dostali do naší cílové destinace v Ledečku. Tam jsme předali lodě, naskládali se do aut a vyrazili na oběd. Pak se velmi vyčerpaná posádka rozdělila a vydala každá svou cestou domů. Protože letos Sázava pořádně tekla, nebyl to žádný volej a jelo se hezky svižně. Sdružování lodí, tedy soulodění, bylo velice příjemné, protože nás proud hezky unášel a my si mohli vykládat, vařit kafe nebo nabízet sušenky či pivo ostatním.

Tak zase příští rok.

AHOOOOJ!

Bája, Jája a Adri

Tajemství staré bambitky

rodinný tábor 2021

Téma letošního tábora bylo Tajemství staré bambitky. Téma je podle filmu, ve kterém se princ převleče do chudého oblečení, jde na jarmark a zjistí, že lidé nemají skoro žádné peníze kvůli daním, ale královská truhlice je skoro prázdná a král s královnou jsou pryč. Za chudobu obyvatelstva určitě můžou správcí Lorenc a Ferenc. Děti na táboře se naštěstí seznámily s Karabou – banditou, který vrací peníze zpátky. Počasí na táboře bylo skvělé takže, jsme měli spoustu zábavy.

1. Vojenský tábor

V jeden den byl vojenský výcvik, kde děti běhaly po stanovištích a musely vystát v těžkých zkouškách, a tak se stát opravdovým vojáky.

2. Soutěž ve vaření

Na soutěži ve vaření neukázaly všechny skupinky jenom své schopnosti ve vaření, ale také schopnost se stát hercem, protože jídlo se musí řádně představit.

3. Program pro dospělé

Program nemusí být jen pro děti, takže jeden den je program pro dospělé, který připravily starší děti.

4. Program pro kluky a holky

Pro kluky byla tento rok nejoblíbenějším sportem flusačková válka a dívky měly svůj modní salón krásy .

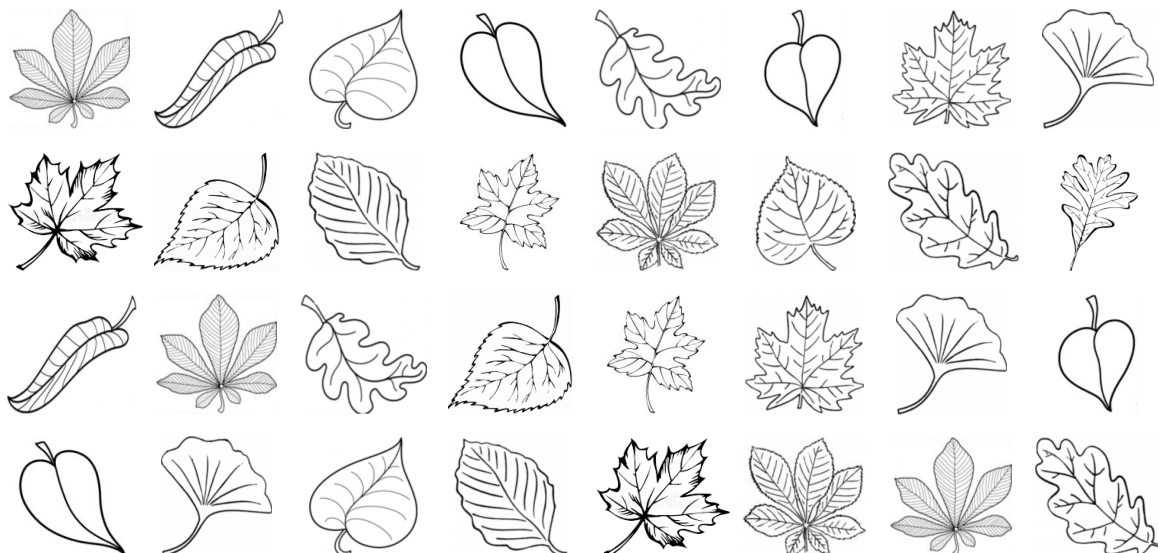
Vilém Will Heger

BYSTRÉ HLAVY

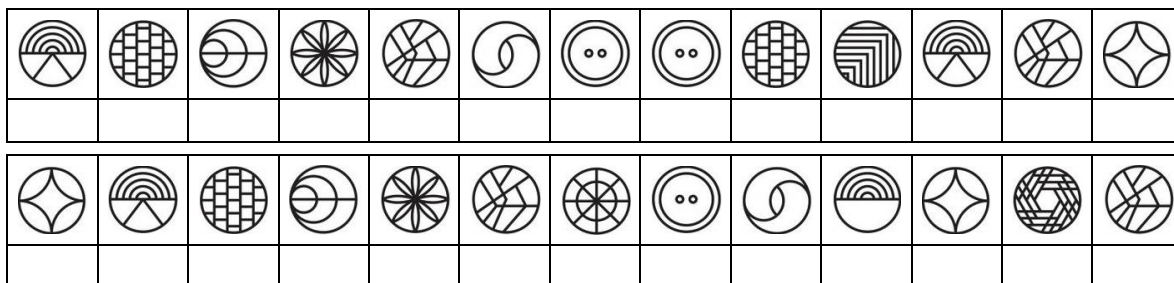
PRO NEJMENŠÍ

LISTÍ. Ze stromů opadalo listí. Najdeš mezi nimi dvojice i trojice listů?

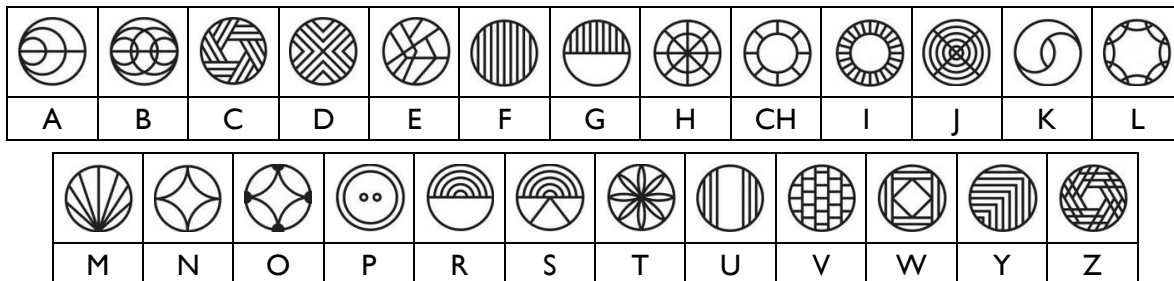

PRO STARŠÍ

ŠIFRA. Pomocí obrázkového klíče vylušti šifru.

Klíč:

obrázky: <https://cz.pinterest.com/>

Klára Špunt Zelinková